

Jo valkenee kaukanen ranta
ja koillisest aurinko nousee
ja auteret kiirehtii pois,
kosk Pohjolan palkeet käyvät,
kosk mennyt on yö,
kosk kimmeltää kesänen aamu
ja linnut ne laulelee.

Mä kiireelle korkean vuoren
nyt astelen raikkaassa tuules;
mun toivoni aamusen koin,
mun kultani kohtaan siellä,
kosk mennyt on yö,
kosk kimmeltää kesänen aamu
ja linnut ne laulelee.

Mut kauniimpi koittoa päivän
ja lempeempi auringon laskuu
hän hymyten luokseni käy,
mä syliini kierron immen,
kosk mennyt on yö,
kosk kimmeltää kesänen aamu
ja linnut ne laulelee.

Mun sydämmeim autuudest sykkyy
ja taivaana otsani loistaa,
kosk seison täs impeni kans,
täs vuorella sammaleisel
kosk mennyt on yö,!
kosk kimmeltää kesänen aamu
ja linnut ne laulelee.

Täss seison mä impeni kanssa,
ja kiharamm tuulessa liehuu
ja laaksoen hyminä soi
kuin ijäisen lemmen ääni,
kosk mennyt on yö,
kosk kimmeltää kesänen aamu
ja linnut ne laulelee.

Aleksis Kivi